

BYRKIJE
BØRGEFFJELL

ERLEND AASTAD VIKEN

BYRKIJE
BØRGEFFJELL

EN FOTOBOK AV
ERLEND AASTAD VIKEN

PERSPEKTIV

Bilder og bildefiler har en tendens til å bli værende på datamaskiner og harddisker, lagret for en ettertid som aldri kommer; det er mest sannsynlig ingen som vil bla seg gjennom fotofilene våre når vi er borte. Om man en dag skulle få lyst å fremkalle bildene kan det vise seg at harddisken er forsvunnet, eller at operativsystemet er utdatert. Bilder er minner, opplevelser og følelser frosset i tid, og bør hedres som best man kan. Det er et stort sprang mellom opplevelsen i fjellet og et fremkalt fotografi, men spranget til en ødelagt harddisk er enda større.

Etter mange års vandring i Børgefjell finner jeg det derfor helt på sin plass å fremkalle noen av minnene; følelsen av østavindens myke berøring der man skuet utover blåne; lyden av fisk som vaket, vann som sildret, torden som dundret, og rovfugler som skrek. Slike ting kan kun oppleves, og bildene kan ikke forsøke annet enn å inspirere. Børgefjell lokker i det fjerne, og alle ønskes velkommen.

Motivene er skutt med et Nikon D40, kjøpt for en tusenlapp i 2008, og har tålt både fiskeslo regn og skjødesløs håndtering. Jeg beskriver ofte kameraet som primitivt, men sier det med kjærlighet: Det er fort gjort å gå seg vill i utstyrsskogen, men når det kommer til stykket er det tross alt motiver som skaper fotografier. Kameraet har tjent meg godt, sett dit jeg har sett, og fanget perspektivene mine. Alle bildene er skutt i .RAW og editert i Photoshop CS5.

Jeg har begrenset meg til å bruke én linse per tur, noe som har forenklet prosessen en del, både med tanke på bærevekt, men også i forhold til den kreative tilnærminga. Mange linser har jeg uansett ikke. Mangel på penger og utstyr har en tendens til å tvinge frem kreative måter å kompensere på. Følelsen av fjellet er derfor forsøkt gjenskapt gjennom nokså aktiv editering av bildene. Uten fargekorrigering ble det vanskelig å få D40'n til å formidle minnet slik jeg opplevde det. Fotografiet kan aldri hamle opp med virkeligheten, så her må man bare forsøke å ratte sammen noe som kan ha en slags emosjonell verdi. Kanskje har jeg lykket, kanskje ikke, det avhenger av øyet som ser.

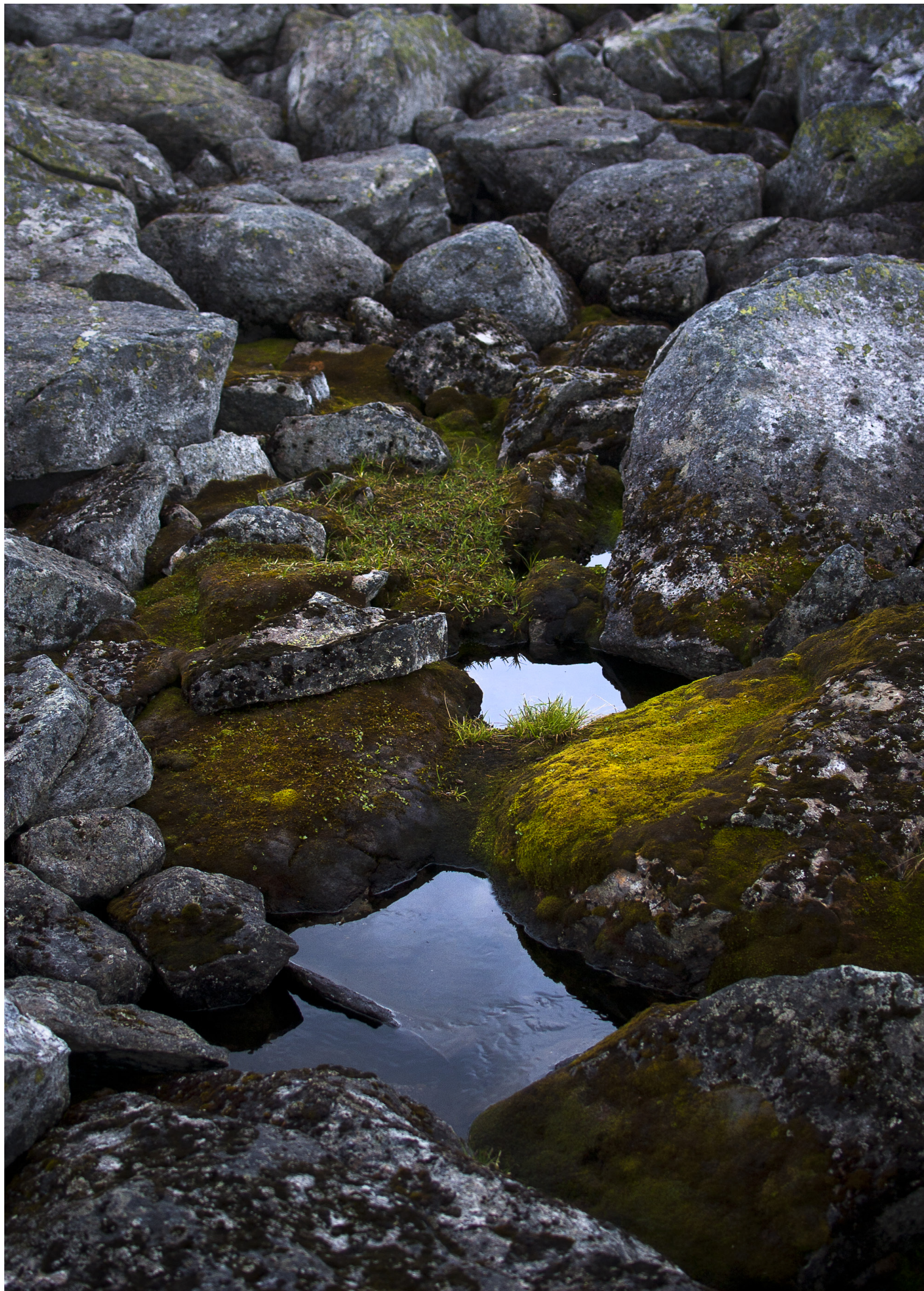
En spesiell takk til Christer mandal, Hans Magnus Ryan, Kim Johnhny og Kenneth Bundgård for fantastiske turer. Godt selskap utgjør halve turen, tett fulgt av kaffe, godt bett og tørre sko. I alle fall for min del.

Erlend Aastad Viken,
Trondheim, Nov. 2020

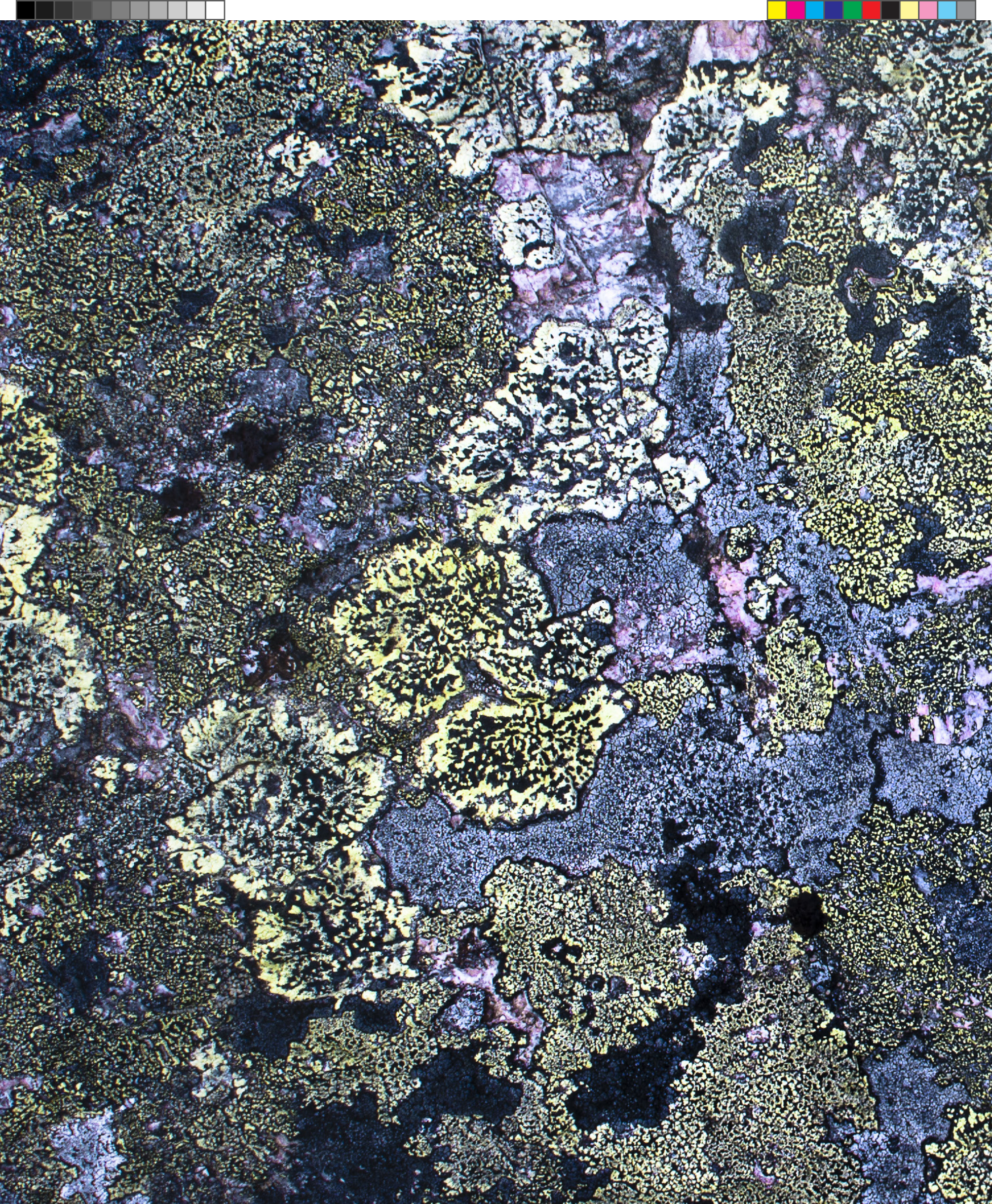

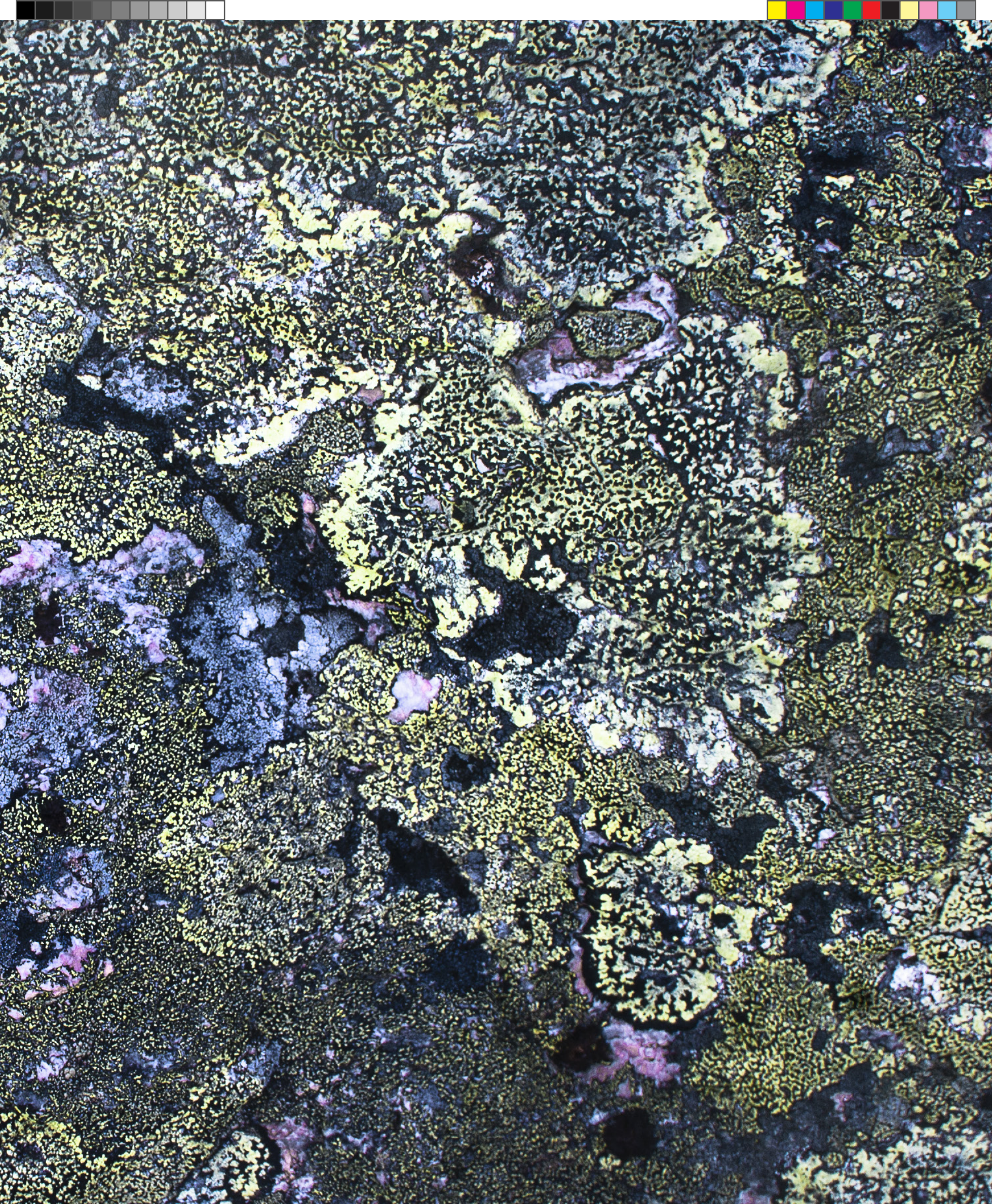

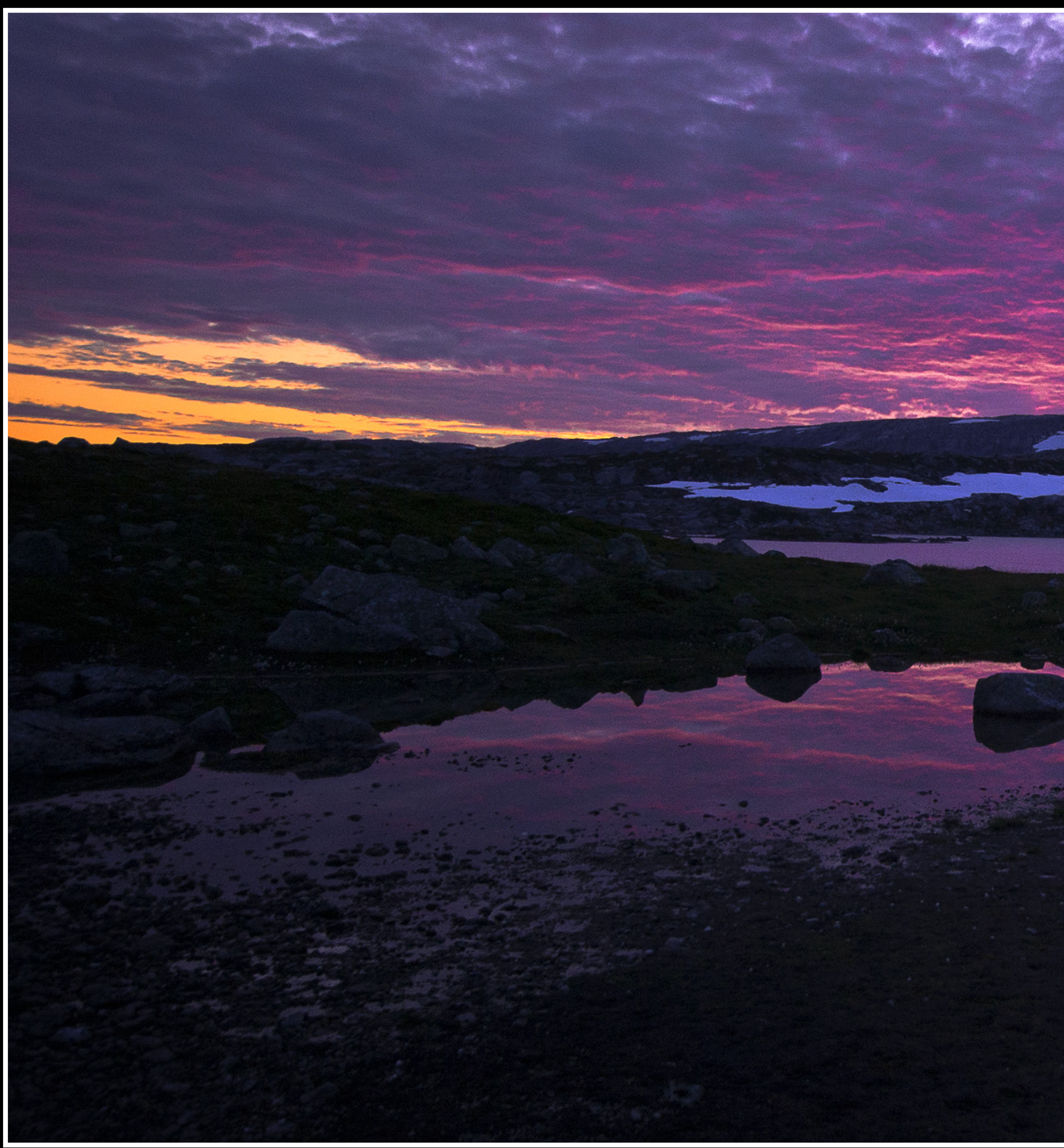

BYRKIJE
BØRGEFJELL